

ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಈಗ ಆಷ್ಟೀಯ್ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಂಡಿಯೂರಿ ಮುಂದೆ ಬಗ್ಗಿ ಎಡಗೈಯಿಂದ ಅವಳ ಬಾಯಿ ಒಕ್ಕಿ ಹಿಡಿದು, ಕಾದರ ಕ್ಕೆ ಸೆದು ತನ್ನ ಕಾಲಿನಿಂದ ಅವಳ ಎರಡೂ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಅಮುಕ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣಗ್ರೇದೆ. ಅವಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಪಾಗಿ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಶಿಳಿಯವರೆಗೂ ಬಧ್ಯಾದಿರಜು. ನಂತರ ಬಡ್ಡಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳು ತೆಪ್ಪಗಾದಾಗ ಉತ್ತಾಪಕವೇಲೆ ಜರ್ನೆ ಇಂದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಏನೂ ಉದಾಹಿಸಿ. ಅದರೂ ಮುಂದಿನದೆಲ್ಲ ಕ್ಷಣಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದುಹೋದ ಭಾಸ. ಏನೂ ತೋಳಕೆ ಬೇಗ ಬೇಗ ಮುಗಿಸಿ ರೂಮು ಸೇರಿ ಗಾಥ ನಿರ್ದೇ ಮಾಡಿದ.

ಆಮೇಲೆ ಒಂದಪ್ಪು ದಿವಸ ಯಾವುದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತಲೆಕೆಡಿಕೊಳ್ಳುದೇ ಇದ್ದ. ಏನಾದರೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಳಗೆ ವ್ಯಾಪಕ ಆರಾಮಾಗಿ ತ್ಯಾಹಾಕೆ ಬೇರೇನೆನ್ನೋ ಮನಸ್ಸಿನಣಗಳಕ್ಕೆ ಏಕೆಂದು ತರುತ್ತಿದ್ದ ನಂತರ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದಿನ ಬೇಗ್ಗೆ ಏಕುವಾಗಲೇ ಆಳದಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಮೈಮುರಿದು ಎದ್ದು ಬಂತು. ಇಡೀ ಫುಟನೆ ವಿವರಗಳೊಂದಿಗೆ ಮೂಡಿ ಅಸಹ್ಯವೇನಿಸಲು ಮೋದಲಾಯಿತು. ಅವಳ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪನೋ ವಾಸನೆ ಅವಳು ಮುಲುಗುತ್ತ ಬಾಯಿ ತೆರೆದಾಗ ಮೇಲಿನ ಹಲ್ಲು ಸಾಲಿನ ಸಂದಿ; ತುಟಿಯಂಚೆನಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಗಿನ ಬುರುಗಿನ ಧರದ ಎಂಜಲು; ಎಡ್‌ಗೈ ಮೇಲೆ ಉಬ್ಬಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದ ನಿಲೀನರ; ಬೆಳ್ಗೆ ಬಿಳಿಚಕೊಂಡಂಧ ದೇಹ; ಅವಳ ಬಿಳಿ ತೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಿದಿದ್ದ ಬೆವರಿನಿಂದ ತನ್ನ ತೋಡೆಗಳು ಬದ್ದೆಯಾಗಿ ತೋಡೆಯ ಕೂದಲೆಲ್ಲ ಕೆಮರ್ಕ್‌ಬ್ಲ್ಯಾಂಟ್‌ಕೆಂಪೆಂಟ ಭಾಸ. ಕೆಪ್ಪೆಯನ್ನ ಅಂಗಾತ ಮಲಗಿಂಧಿ, ಕ್ರೊಲಿಗೆ ಮೋಳಿ ಹೋಡೆದು ದಿಸೆಕ್ಕಿ ಮಾಡುವಾಗಿನ ನೆನಪು. ಪುಟು ಪುಟು ಕುಣಿವ ಹೃದಯ, ಬಿಳಿ ಹೊಟ್ಟಿ ಕುಯ್ಯುವ ಕೈಗಳು.

ಇದರ ನಂತರ ರಾಮಚಂದ್ರ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಬದಲಾಗಿ ಹೋದ. ಎಲ್ಲವೂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೆನಪಾದ ಹಾಗೆ. ಕಂಡರೇ ಅಸಹ್ಯವೇನ್ನುವ ಅವಳ ಶುಟಿಗಳನ್ನು ತಾನು ಮುದ್ದಿಸಿದ ದೃಶ್ಯವೇ ಮೂಡಿ ಮೂಡಿ ಇರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಮಾತ್ರ ಏನೂ ನಡೆದೇ ಇಲ್ಲವೇನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಳು. ಮೋದಮೋದಲು ಅವಳನೇ ನೋಡಲು ಕೂಡ ಭಯವೇನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವಳು ಸಹಜವಾಯಿಯೇ ಓಡಾಡತೊಡಗಿದಾಗ ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಬಲಾತ್ತಿರಿಸಿದ್ದು ನಿಜವೇ, ಕನಸೇ, ಆದರ್ದು ಸ್ವಷ್ಟಸ್ವಲನವೇ ತಿಳಿಯದೇ ಬ್ರಹ್ಮಯಲ್ಲಿ ಬಿಡ್ಡ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಘ್ರಾಕ್ಷರಿ ಕ್ಷಾಂಟಿನಿನಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾ ಕುಡಿಯುವಾಗ ತನ್ನ ತುಟಿಗಳು ಎಂಜಲಾಗಿವೆ ಎಂಬ ಅನಿಸಿಕೆಯೆದ್ದು ಪದೇ ಪದೇ ಬಾಯಿತೋಳಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು. ಅವಳನ್ನು ತಾನು ಬಲಾತ್ತಿರಿಸಿದ್ದು ನಿಜ ಎಂದು ತನ್ನನೇ ನಂಬಿಕೆಯಳ್ಳಲು ಸುರುಮಾಡಿದ.

ಅವಳ ಬಿರಾಗದೇ ಹೋಡರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಈ ಅನುಮಾನ ಮೋಳಕೆಯೋಡೆದರ್ದೇ ತಡ ಕೂತಲ್ಲಿ ನಿಂತಲ್ಲಿ ರೇವತಿಯನ್ನ ಗಮನಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಒಂದೂವರ ತಿಂಗಳಾಯಿತಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂದೆಲ್ಲ ಯೋಳಿಸಿ. ಅವಳ ಹೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದೇ ಕೆಲಸವಾಯಿತು. ಅವಳು ತನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದು ಬಿರಾಗಿದ್ದನೇ ಕೈ ಬಿಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಗೊಳೊ ಅಳಬೇಕು. ಆಗ ತಾನು ನಿನ್ನಂತಹ ಎಷ್ಟೊ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೈ ಹಿಡಿಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಎಂದು ತಿರಸ್ತಿರಸಬೆಕು ಮುಂತಾಗಿ ಕನಸು ಕಂಡ. ಕಂಡ ಕನಸನ್ನ ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೇ ಒದ್ದಾದಿದೆ. ಒಳಗಿನ ಯಾತನೆ ಏನೆನ್ನವುದು ತಿಳಿಯದೇ ಕೂತಾಗ, ಕೂತರೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸಿ ನಿಂತು, ನಿಂತಾಗ ನಿಂತರೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸಿ ಕೂತು, ಮನೆಯೋಳಗೆ